

Het Vergiftigen van de Bronnen: Zionistische Biologische Oorlogvoering, Internationaal Recht en de Voortzetting van Koloniale Geweld

In de mythologie van het moderne Israël worden de gebeurtenissen van 1948 vaak voorgesteld als een overlevingsstrijd, een moment van nationale geboorte te midden van een existentiële bedreiging. Maar onder deze vertelling ligt een duistere, goed gedocumenteerde geschiedenis van oorlogsmisdaden — waaronder het opzettelijk vergiftigen van Palestijnse bronnen en watervoorraden. Deze daden waren verre van geïsoleerde aberraties, maar maakten deel uit van een bredere strategie van ontvolking, afschrikking en territoriale consolidatie — een strategie die vandaag voortduurt door de vernietiging van waterinfrastructuur in de bezette Westelijke Jordaanoever en de totale belegering van Gaza.

Het vergiftigen van waterbronnen, vooral met biologische middelen, is niet slechts een slagveldtactiek. Het is een oorlogsmisdaad onder internationaal recht, een wapen van massaal lijden en een misdaad tegen de menselijke waardigheid. In 1948 waren deze daden al illegaal onder de **Haagse Conventie IV (1907)** — waaraan Israël, door voortzetting van verplichtingen en latere toetreding, gebonden is. Dit essay schetst de gedocumenteerde geschiedenis van Zionistische watervergiftigingsoperaties, hun juridische implicaties en de voortzetting van deze tactiek van de Nakba tot heden.

Biologische Oorlogvoering in 1948: Vergiftiging als Beleid

Acre (mei 1948): Tyfus in het Water

In mei 1948, terwijl Zionistische strijdkrachten de Palestijnse stad **Acre** belegerden, zette het geheime *Wetenschapskorps* van de Haganah (*Hemed Bet*) een tyfus-gebaseerd biologisch middel in de watervoorziening van de stad. Het doel was om de burgerbevolking te verzwakken, paniek te zaaien en vluchten te versnellen.

- **Methode:** In laboratoria gekweekte tyfusbacteriën werden in het gemeentelijke watersysteem gebracht
- **Impact:** Tientallen burgers werden ziek door tyfus. Het Rode Kruis greep in
- **Dadigers:** Eenheid 131, onder het gezag van de Haganah-leiding
- **Documentatie:** Israëlische militaire archieven, Rode Kruis-dossiers en Israëlische historici zoals Benny Morris, Avner Cohen en Thomas Segev bevestigen de operatie

Dit was het eerste bekende gebruik van bacteriologische wapens door Zionistische strijdkrachten tijdens de oorlog. Het was geen daad van losgeslagen operatieven, maar een geplande militaire operatie gericht op burgers.

Gaza (juni 1948): Een Verijdelde Bioterreurcomplot

Kort na Acre probeerde dezelfde eenheid een soortgelijke tyfusvergiftigingsoperatie uit te voeren in **Gaza**, toen onder Egyptisch bestuur. Deze keer werden de operatieven gearresteerd door Egyptische veiligheidsdiensten voordat ze het pathogeen konden inzetten.

- **Doel:** Gaza destabiliseren, Arabische versterkingen blokkeren en de Zionistische reikwijdte signaleren
- **Ontdekking:** Egyptische autoriteiten confisqueerden de bacteriële middelen en arresteerden de agenten
- **Documentatie:** Thomas Segev, *1949: The First Israelis*, en Egyptische veiligheidsrapporten

Hoewel de aanval mislukte, toont het een duidelijk patroon van biologische oorlogstactieken die over meerdere fronten werden gecoördineerd.

Biddu en Beit Surik (voorjaar 1948): Het Besmetten van Dorpsbronnen

In de aanloop naar de Nakba meldden Palestijnse dorpen ten noordwesten van Jeruzalem — waaronder **Biddu** en **Beit Surik** — pogingen van Zionistische strijdkrachten om lokale bronnen te vergiftigen of te saboteren. Deze dorpen waren strategisch gelegen langs de aanvoerroutes naar Jeruzalem.

- **Bewijs:** Mondelinge getuigenissen verzameld door Walid Khalidi en lokale Palestijnse archieven
- **Intentie:** Ontvolking of het ontmoedigen van terugkeer door lokale hulpbronnen onbruikbaar te maken
- **Resultaat:** De dorpen werden uiteindelijk ontvolkt; inwoners vluchtten of werden verdreven

Hoewel microbiologisch bewijs nooit werd teruggevonden (waarschijnlijk door tijd en vernietiging), past het patroon bij het bekende operationele profiel van Zionistische sabotage in landelijke gebieden.

'Ayn Karim (1948): Massale Ziekte na Sabotage van het Reservoir

Gelegen net ten westen van Jeruzalem, ervoer **'Ayn Karim** een plotselinge uitbraak van ziekte na Haganah-invallen die het waterreservoir van het dorp als doelwit hadden.

- **Details:** Inwoners werden dagen na de inval ziek; symptomen suggereerden besmetting
- **Onbevestigd:** Er werd geen pathogeen officieel geïdentificeerd, maar massale ziekte werd breed gerapporteerd
- **Bron:** Palestijnse Rode Halve Maan, getuigenissen van overlevenden

Dit incident illustreert hoe psychologische en biologische tactieken in tandem werden gebruikt, niet alleen om schade te veroorzaken, maar om angst te zaaien en vluchten aan te moedigen.

Ein al-Zeitun (april-mei 1948): Vernietiging van Waterinfrastructuur

In Galilea viel de Palmach **Ein al-Zeitun** aan, waarbij veel inwoners werden gedood en de rest werd verdreven. Na afloop vernietigden Zionistische strijdkrachten de bronnen en waterleidingen van het dorp om terugkeer te voorkomen.

- **Tactiek:** Verschroeide aarde - niet biologisch, maar evenzeer gericht op langdurige ontheemding
- **Bronnen:** Ilan Pappé, *The Ethnic Cleansing of Palestine*

De vernietiging van waterbronnen was geen incidenteel schade. Het was een berekende strategie om dorpen permanent te ontvolken.

Breder Galilea: Geplande Vergiftiging van Bronnen

Gedeclassificeerde IDF-dossiers tonen aan dat Zionistische strijdkrachten van plan waren om waterbronnen in meerdere dorpen in Galilea te vergiftigen of uit te schakelen, vooral die nabij wapenstilstandslijnen.

- **Doel:** Het voorkomen van herinfiltratie door verdreven Palestijnen
- **Middelen:** Vernietiging of geplande besmetting van waterpunten
- **Bronnen:** Israëlische militaire archieven, aangehaald in werken van Nur Masalha en Salman Abu Sitta

Deze plannen tonen aan dat watervergiftiging deel uitmaakte van een bredere doctrine ("Plan Dalet"), niet beperkt tot één of twee geïsoleerde incidenten.

Juridische Implicaties: Meervoudige Schendingen van Internationaal Recht

De bovenstaande acties vormen duidelijke en meervoudige schendingen van het internationaal humanitair recht, dat van kracht was ten tijde van de oorlog van 1948:

Haagse Conventie IV (1907) - Geratificeerd en van kracht

- **Artikel 23(a):** Verbiedt "het gebruik van gif of vergiftigde wapens"
- Zionistische biologische aanvallen (Acre, Gaza) schenden dit artikel direct

Gewoonterecht Internationaal

- Het verbod op het vergiftigen van waterbronnen en het richten op burgers maakt deel uit van het gewoonterecht, bindend ongeacht verdragsratificatie
- De aanvallen voldoen aan de drempel van oorlogsmisdaden volgens hedendaagse normen

Conventie over Biologische Wapens (BWC, 1972) - Getekend maar niet geratificeerd door Israël

- Verbiedt de ontwikkeling, productie en het gebruik van biologische wapens
- Hoewel de BWC na de Nakba kwam, was het gebruik van tyfus als wapen al veroordeeld onder het Protocol van Genève (1925) - dat Israël niet ondertekende, maar dat bredere juridische normen weerspiegelt

Statuut van Rome van het ICC (1998) - Niet ondertekend door Israël, maar toepasselijk op OPT

- Het vergiftigen van burgers via water kwalificeert als oorlogsmisdaad onder **Artikel 8(2)(b)(xvii)**
- Het ICC heeft jurisdictie erkend over de bezette Palestijnse gebieden

Voortzetting van Tactieken: Van Bronnen tot Belegering

Het bewapenen van water eindigde niet in 1948. Het evolueerde en werd een centrale eigenschap van Israëls bezettingsinfrastructuur.

Westelijke Jordaanoever: Kolonistengeweld tegen Waterinfrastructuur

Israëlische kolonisten in de bezette Westelijke Jordaanoever vernietigen of besmetten routinematig Palestijnse watertanks, bronnen en irrigatiesystemen.

- **Methoden:** Het beschieten van reservoirs, het vernielen van leidingen, het vergiftigen van waterpunten voor vee
- **Motivatie:** Ontheemding door onleefbare omstandigheden, vooral in Gebied C
- **Bescherming:** Vaak onder begeleiding van de IDF of met passieve medeplichtigheid
- **Documentatie:** VN OCHA, B'Tselem, Amnesty International

Het ontzeggen van water is een kern tactiek geworden van de koloniale expansie van kolonisten, volgens dezelfde logica als in 1948: de controle over het land door het afsnijden van het leven.

Gaza: Belegering als Milieu- en Biologische Oorlogvoering

In Gaza heeft Israël sinds 2007 een totale belegering afgedwongen — een die niet alleen grenzen en elektriciteit viseert, maar ook waterzuivering, sanitaire voorzieningen en medische infrastructuur.

- **Acties:**
 - Het bombarderen van rioolwaterzuiveringsinstallaties en ontziltingsfaciliteiten
 - Het blokkeren van materialen die nodig zijn om watersystemen te repareren
 - Het verhinderen van brandstof die nodig is om waterpompen aan te drijven
- **Effecten:**

- Meer dan 97% van het water in Gaza is ondrinkbaar (WHO)
- Kinderen lijden aan chronische watergerelateerde ziekten
- In 2021 verklaarden VN-agentschappen Gaza “onleefbaar”

De belegering verandert water — essentieel voor het leven — in een strafwapen. Het is de moderne voortzetting van een doctrine die voor het eerst werd ingezet in de vergiftigde bronnen van 1948.

Ethische Duidelijkheid: Feit is Geen Haat

Het is waar dat de beschuldiging van “bronvergiftiging” ooit een kwaadaardige antisemitische laster was, gebruikt om de moord op onschuldige Joden in middeleeuws Europa te rechtvaardigen. Maar het erkennen van echte, gedocumenteerde gevallen van Zionistische strijdkrachten die Palestijns water vergiftigen, is niet het herleven van die laster. Het is het spreken van de waarheid over historische en juridische realiteit.

Kritiek op Israëliëse militaire en kolonist tactieken — inclusief biologische oorlogvoering — is geen antisemitisme. Het is een morele verplichting geworteld in internationaal recht, historische verantwoordelijkheid en de geleefde ervaring van Palestijnse slachtoffers. Zwijgen in het licht van dergelijke misdaden beschermt Joden niet — het beschermt oorlogsmisdadigers en onteert de slachtoffers van echt antisemitisme door de geschiedenis heen.

Conclusie: Water als Wapen, Herinnering als Verzet

Van Acre tot Gaza, van gesaboteerde dorpsbronnen tot de langzame verstikking van Gaza's aquifers, het gebruik van water als wapen definieert de logica van het Zionistische koloniale kolonisme. Het is een tactiek van verwijdering, afschrikking en overheersing — en het is nooit gestopt.

Water vergiftigen is leven vergiftigen. En het herinneren van de vergiftigde bronnen van Palestina is niet het oproepen van oude laster, maar het confronteren van moderne misdaden — met de waarheid, met de wet, en met de eis dat water, en gerechtigheid, weer vrij stromen.